

Inte utan väninnorna!

Männen grinar i en enad,
patetiskt samfälld Symfoni, -
brölar, hulkar, snyftar efter
sitt hjärtas dam, - horfán!
(Nu, är det JAG som gråter!)

ÄR det inte lite löjligt;
alla dessa presumtiva --
-- hennes -- Försteälskare,
som aldrig lyckats göra
en kvinna glad i sängen!?

Det är Kalabalik, för att alla
herrarna trängs runtom samma
Mål, flåsande medans kvinnorna
förkovras i sina kärlekslögner --
å Jungfrun kontrar Revolutionen!!!

Bokstäver kommer å fortsätta
strömma från mina händer.
Munnen letar efter de sagda, -
- men förlorade orden.... - är de
Bomber --- eller Lycka?

Inte utan mina väninnor,
systrar, kan jag fortsätta!
DE är, också, kvinnor i
samma situation som jag! -Å, -
de älskar inte heller Satan! - - -

Det vägrar JAG å tro! Att de gör!

Författaren Marianne Räf med Poeter.se id #42764 innehar upphovsrätten